

Halottunk

Bencző Dénes (1929–2019)

Bencző Dénes nyugalmazott lelkész-esperes életének 90., özvegységének 20. esztendejében, június 27-én visszaadta lelkét Teremtőjének. Homoródalmáson született 1929. november 29-én. 1941–1944 között Miskolcon, a Léway József Református Gimnáziumban tanult ösztöndíjjal. 1950-ben érettségizett Székelyudvarhelyen. Felsőfokú tanulmányait az Egyetemi Fokú Protestáns Teológiai Intézet Unitárius Karán kezdte az 1950–1951-es tanévben, 1954. június 29-én szakvizsgázott, majd ugyanez év július 30-ával kezdődően megkezdte a gyakorló évét a lupény-vulkáni egyházközségben. 1955. június 28-án lelkészképesítő vizsgát tett. 1956. május 1. és 1999. október 1. között, nyugdíjba vonulásáig szülőfaluja lelkészeként szolgált. 1957 decemberében vette feleségül Salamon Terézia lupényi tanítónőt, két leánygyermekük született, Erika és Piroska.

1991–1996 között a Székelyudvarhelyi Unitárius Egyházkör esperese volt. Hivatásgyakorlása során mindvégig nemzete és népe iránt elköteleződve munkálkodott.

Három, egyházi beszédek tartalmazó kötetet jelentetett meg. *Az utolsó előtti szó* (2000), *Az Isten színe előtt* (2002) és *A két világ határán* (2006) című könyvei legfőképpen szakmai kapaszkodót nyújtanak az utókor lelkészeinek. *A Történetek a Világ közepéből* (2016) című könyve a Homoródalmáson töltött évek alatt összegyűjtött anekdotákat, tréfás események leírását tartalmazza.

Áder János, Magyarország köztársasági elnöke 2018. március 22-én a Magyar Arany Érdemkereszttel tüntette ki Bencző Dénes nyugalmazott lelkészt, aki fél évszázados lelkési szolgálatáért és az erdélyi magyarság körében példaértékű hivatástudattal végzett munkája elismeréseként vehette át a kitüntetést.

2019. június 29-én helyezték örök nyugalomra a homoródalmási temető-kertben, a szertartást dr. Tódor Csaba székelykeresztúri, Szász Ferenc brassói és Nagy László marosvásárhelyi lelkészek végezték.

Pihenése legyen csendes, emléke áldott.